

ויקרא, את אור החמה". רבי אליעזר הולך ואור החמה כהה, אזי לך לחמה, אזי לך לשמש שהאור שלך נמוך מאורו של רבי אליעזר, מתורתו של רבי אליעזר, ... הקפיד עליו.

תראה, .. אנחנו הדור של עקבתא דמשיחא, אנחנו צריכים למשוך האור הגדול הזה, שהוא רק אור של נשמות אדירות, נשמות המדריכות, הנשמות שבאו לעולם הזה, "כל

וחכמים בסדר טהרות (כלים פכ"ג) וחכמים אומרים אינן מקבלין טומאה לפי שכלי עור אין מקבל טומאה אלא אם כן יש לו בית קיבול דהא איתקש לשק והני הואיל וקבולן נעשית למלאותן מלוי בתוכו עולמית לא שמייה קבול ורבי אליעזר אומר מקבל טומאה דבית קיבול העשוי למלאות שמייה קבול ועוד נחלקו בכדור ובאימום שנקרעו ונראה הלל שלהם דמודו רבנן דמקבלי טומאה דהא איכא בית קיבול ופליגי לענין טבילה שחכ"א מה שבתוכו הוציץ ור' אליעזר אומר מה שבתוכו אינו הוציץ דכולי חד כלי הוא ובשעת פטירתו היו רוצין לידע אם חזר בו ושאלוהו מה אתה אומר באותן שני המחלוקות אמר להם טמאים אפילו שלמים וטומאה נוגעת מבחוץ; וטירתן כמה שהן. כלומר אם נקרעו שחכמים מודים שמקבלין טומאה וחלוקין עלי לומר שהמלוי הוציץ ועומד אני בדברי שהמלוי אינו הוציץ שמתבילין כמות שהן; מנעל שעל גבי אימום מהו. שאף בו נחלקו בתוספתא דטהרות חכמים אומרין הואיל ואינו מחוסר מלאכה הצריכה אומן שהדיוט יכול לסלקו מעל האימום כבר שם כלי עליו וטמא ור"א מטהר שעדיין לא נגמרה מלאכתו: הותר הנדר, שברכוחו: בין קפרי ללוד. שהיו נושאים את מטתו מקפרי ללוד: פתח עליו בשורה. שהיו עושין שורה סביבות המטה להספד: הרבה מעות יש לי. להחליף: ואין לי שולחני להרצות. כלומר הרבה שאלות יש לי לשאול ואין למו לשאול: היכי עביר. רבי אליעזר הכי שעשה מעשה בנטיעת קשוואין: להתלמד. בהם ר"ע הוא דעבד ר' אליעזר:

ובמסכת ברכות (דף סא:): תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה... עד שתפסוהו לרבי עקיבא והבשוהו בבית האסורים... בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו, היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה בית קול ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד.

יהושע גמר לה. בתמיה: קינוף. ארבעה עמודים וכולה פרוסה עליהם כדאמר' בסוכה (דף י:): להלוי תפיליו. של אביו דקסבר שבת לאו זמן תפילין הוא, ואסור להניחן שמא יצא בהן לרשות הרבים: שרעתו של אבא נמרפה. וקרוב הוא למות שאילו היתה דעתו מיושבת היה הולץ תפיליו: איסור סקילה. הדלקת הנר והטמנת המין ועוסקין בדבר שאינו אלא איסור שבות דמניח תפילין בשבת אין כאן איסור מלאכה ואפילו יצא לרשות הרבים דהא דרך מלבוש הוא ותכשיטין הוא לו כחול: ברהוק ארבע אמות. מפני הנדוי שברכוחו במחלוקת תנורו של עכנאי בכבא מציעא (דף נט:): שלו מהו. כמה תהא מיתתו: שלך קשה משלהן. מפני שלבך פתוח כאלם ואילו שמשתני היית למד תורה הרבה: נטל. רבי אליעזר שתי זרועותיו: שנגללין. כשנגללין ספר תורה והכתב מכוסה, כך תתעלם ותתכסה תורה שבלבי כשאמות לפי שלא שמשוני ולמדו ממני: ולא חסרתי מרבתי ככלב המלקק מן היב. לפי חכמתם שהיתה גדולה אין למודי עולה להסרם ולקבל מהם חכמה אלא מעט ככלב המלקק מן היב, וכן תלמידי לא חסרוני ולא קבלו מחכמתי לחסר את יתרון חכמתי מהם אפי' כמו שמחסר המכחול בשפופרת כמבול אחד: ולא חסרתי. כלומר לא חסרתים מחכמתם ממה שהיו מתחילה גדולים יותר ממני וגם עתה גדולים הם ממני לפי שלא למדתי מחכמתם כי אם מעט מהם: שפופרת. קנה שנותנין בה כחול קינם של עין או של כסף שתוחבין מכחול בתוכו ומטבלו בכחול ומוציאו: בבהרת עזה. בהלכות מראות נגעים: בנטיעת קשוואים. הלכות מיני כשפים שעל ידיהם נתמלא כל השדה קשוואים: אמרו לו הכדור והאימום וכו'. כדור פלוט"ה מהופה עור ומלאה מתוכו צמר של איל בדוחק, וכן אימום שלהם של עור היה כעין מנעל, וממולא מתוכו שער ופיו תפור ובו היו עושין המנעלים כמו שעושין הרצענין שלנו בדפוס של עץ: הקמייע. של עור וממולא מתוכו ותלאהו בצואר לנו: משקולת קטנה. כעין אונקיא שעושין מעופרת ומחפין אותה בעור כדי שלא תחסר אבל משקולת גדולה אין דרכה. להפתה בעור: וצרוז המרגלית. תופרין המרגלית בעור ותולין אותו בצואר בהמה לרפואה: מהו. לפי שנחלקו באלו רבי אליעזר